

Tekst jest w trakcie tłumaczenia na polski

На канферэнцыі закраналіся тэмы сувязі з Касцёлам, узрастання ў веры ў семінарыянай супольнасці, тэма камунікатыўнасці мовы семінарыянай фармацыі.

– Чым лепей мы будзем паміж сабой камунікаваць, тым лепш навучым нашых выхаванцаў добра камунікаваць з вернікамі. Людзі чакаюць гэтага, яны не хочуць павучання, але хочуць формы, якая была б даступнай і чытальнай, – сцвярджае кс. Яраслаў Стось, кіраўнік Канферэнцыі Рэктараў Вышэйшых духоўных дзяцэзіяльных і манаскіх семінарыяў перадае eka1.pl.

Ужо 8 год запар у канферэнцыі рэктараў прымае ўдзел **кс. Юзаф Станеўскі, рэктар ВДС у Гродне**.

Яго Магніфіцэнцыя прадставіў гродзенскую духоўную ўстанову – у Польшчы вельмі цікаваяцца становішчам семінарыяў за мяжой. Па яго словах, тэма канферэнцыі была абрана вельмі ўдала: пытанні еднасці з Касцёлам семінарыянай супольнасці, камунікатыўнасці яе мовы вельмі актуальныя як для духоўных устаноў Польшчы, так і для Беларусі, Украіны.

– Хоць нас і падзяляюць межы, але разам з кіраўнікамі розных духоўных устаноў мы прыходзім да высновы, што надзённыя пытанні і праблемы ў нас вельмі падобныя. Жыццё нашых выхаванцаў амаль не адрозніваецца ў розных семінарыях, – дзеліцца ўражаннем кс. Юзаф Станеўскі. –

Нам было цікава пачуць погляд на семінарыяную фармацыю ад людзей, якія знаходзяцца трохі ў баку ад семінарыянай супольнасці – біскупаў, прафесараў-выкладчыкаў. Яны прадставілі бачанне, якія святары сёння патрэбны Касцёлу

– **Дык якім павінен быць сённяшні святар?**

– Адным словам гэтага не распавядзеш. Але вяртаецца думка, што ў сучасным свеце святар павінен быць другім Хрыстом – вядома, што гэтага дасягнуць амаль немагчыма, але ён мусіць імкнуцца да святасці, наколькі гэта магчыма. Мне спадабалася агучаная думка аднаго святара. Раней ён лічыў, што ксёндз з'яўляецца гронкай вінаграду, пакладзенай у Панскі келіх, аднак без абавязку быць раздаўленай. А выхаванец у семінарыі павінен дайсці да такой думкі, што ён павінен быць гатовым стаць вінаграднай гронкай, раздаўленай у Панскім келіху – не дзеля знішчэння, а дзеля пераўтварэння са старога чалавека ў новага, прыгажэйшага. Мне вельмі спадабалася такое параўнанне.

Акрамя ўдзельнікаў з Беларусі, духоўныя ўстановы з-за мяжы Польшчы прадстаўлялі рэктары з Украіны і ЗША.

Здымак з info.wiara.pl